COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 24.6.2020
COM(2020) 262 final

ANNEXES 1 to 2

ANEXE

la

COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

Calea de urmat pentru alinierea acquis-ului din fostul al treilea pilon la normele privind protecția datelor

ANEXA I: Acte care intră în domeniul de aplicare al revizuirii, dar nu necesită modificări

Acte care nu cuprind norme specifice privind protecția datelor, drept pentru care nu beneficiază de clauza de neretroactivitate, ceea ce înseamnă că li se aplică Directiva privind protecția datelor în materie de asigurare a respectării legii (7 acte):

1. Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre[1];
2. Decizia-cadru 2003/577/JAI a Consiliului din 22 iulie 2003 privind executarea în Uniunea Europeană a ordinelor de înghețare a bunurilor sau a probelor[2];
3. Poziția comună 2005/69/JAI a Consiliului din 24 ianuarie 2005 privind schimbul de anumite date cu Interpol[3];
4. Decizia-cadru 2005/214/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a sancțiunilor financiare[4];
5. Decizia-cadru 2006/783/JAI a Consiliului din 6 octombrie 2006 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce pentru hotărârile de confiscare[5];
6. Decizia-cadru 2008/947/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești și al deciziilor de probațiune în vederea supravegherii măsurilor de probațiune și a sancțiunilor alternative[6];
7. Decizia-cadru 2008/909/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești în materie penală care impun pedepse sau măsuri privative de libertate în scopul executării lor în Uniunea Europeană[7].

Acte care cuprind o trimitere la Decizia-cadru 2008/977/JAI a Consiliului, care se interpretează ca trimitere la Directiva privind protecția datelor în materie de asigurare a respectării legii în sensul articolului 59 alineatul (2) din aceasta, și nu cuprind nicio normă specifică de protecție a datelor (3 acte):

1. Decizia-cadru 2009/829/JAI a Consiliului din 23 octombrie 2009 privind aplicarea, între statele membre ale Uniunii Europene, a principiului recunoașterii reciproce în materia deciziilor privind măsurile de supraveghere judiciară ca alternativă la arestarea preventivă[8];
2. Decizia-cadru 2009/948/JAI a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind prevenirea și soluționarea conflictelor referitoare la exercitarea competenței în cadrul procedurilor penale[9] și

1 JO L 190, 18.7.2002, p. 1–20.
2 JO L 196, 2.8.2003, p. 45–55.
3 JO L 27, 29.1.2005, p. 61–62.
4 JO L 76, 22.3.2005, p. 16–30.
5 JO L 328, 24.11.2006, p. 59–78.
6 JO L 337, 16.12.2008, p. 102–122.
7 JO L 327, 5.12.2008, p. 27–46.
8 JO L 294, 11.11.2009, p. 20–40.
9 JO L 328, 15.12.2009, p. 42–47.

3. Directiva 2011/99/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind ordinul european de protecție[10].

Acte a căror modificare este deja în curs de negociere (2 acte):

1. Decizia 2008/633/JAI a Consiliului din 23 iunie 2008, care reglementează accesul la datele VIS în scopul prevenirii, depistării și cercetării infracțiunilor de terorism și a altor infracțiuni grave[11] și face obiectul abrogării în conformitate cu Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 767/2008, a Regulamentului (CE) nr. 810/2009, a Regulamentului (UE) 2017/2226, a Regulamentului (UE) 2016/399, a Regulamentului XX/2018 [Regulamentul privind interoperabilitatea] și a Deciziei 2004/512/CE și de abrogare a Deciziei 2008/633/JAI a Consiliului[12];
2. Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid[13]; acest act face obiectul abrogării în conformitate Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind instituirea sistemului „Eurodac" pentru compararea amprentelor digitale în scopul aplicării eficiente a Regulamentului (UE) nr. 604/2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid, al identificării unui resortisant al unei țări terțe sau a unui apatrid în situație neregulamentară și privind cererile de comparare cu datele Eurodac prezentate de autoritățile de aplicare a legii din statele membre și de Europol în scopul asigurării respectării aplicării legii (reformare)[14].

Acorduri internaționale cu caracter obligatoriu numai pentru statele membre sau pentru statele Schengen care sunt obligate să transpună Directiva privind protecția datelor în materie de asigurare a respectării legii în ordinea lor juridică națională și în care prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopuri de asigurare a respectării legii în temeiul unor astfel de acorduri este reglementată de legislația națională de transpunere a directivei menționate (3 acte):

1. Convenția elaborată în temeiul articolului K.3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, cu privire la asistența reciprocă și cooperarea între administrațiile vamale (Convenția Napoli II)[15];
2. Actul Consiliului din 29 mai 2000 de elaborare, în temeiul articolului 34 din Tratatul privind Uniunea Europeană, a Convenției privind asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene[16];
3. Acordul între Uniunea Europeană și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind aplicarea anumitor dispoziții ale Convenției din 29 mai 2000 cu privire la asistența

[10] JO L 338, 21.12.2011, p. 2–18.
[11] JO L 218, 13.8.2008, p. 129–136.
[12] COM(2018) 302 final.
[13] JO L 180, 29.6.2013, p. 31–59.
[14] COM/2016/0272 final - 2016/0132 (COD).
[15] JO C 24, 23.1.1998, p. 2–22.
[16] JO C 197, 12.7.2000, p. 1–2.

judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene și ale protocolului din 2001 la aceasta[17].

Acordul privind asistența judiciară reciprocă între UE și SUA:

1. Acord privind asistența judiciară reciprocă între Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii[18].

[17] JO L 26, 29.1.2004, p. 3–9.
[18] JO L 181, 19.7.2003, p. 34–42.

ANEXA II: Acte care necesită modificări

1. Decizia-cadru 2002/465/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind echipele comune de anchetă[19].
2. Decizia 2005/671/JAI a Consiliului din 20 septembrie 2005 privind schimbul de informații și cooperarea referitoare la infracțiunile de terorism[20];
3. Decizia-cadru 2006/960/JAI a Consiliului din 18 decembrie 2006 privind simplificarea schimbului de informații și date operative între autoritățile de aplicare a legii ale statelor membre ale Uniunii Europene[21];
4. Decizia 2007/845/JAI a Consiliului din 6 decembrie 2007 privind cooperarea dintre oficiile de recuperare a creanțelor din statele membre în domeniul urmăririi și identificării produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni sau a altor bunuri având legătură cu infracțiunile prevede că statele membre au obligația de a înființa oficii de recuperare a creanțelor și asigură cadrul pentru schimbul de date între oficiile de recuperare a creanțelor din statele membre[22];
5. Decizia 2008/615/JAI a Consiliului din 23 iunie 2008 privind intensificarea cooperării transfrontaliere, în special în domeniul combaterii terorismului și a criminalității transfrontaliere[23] și Decizia 2008/616/JAI a Consiliului din 23 iunie 2008 privind punerea în aplicare a Deciziei 2008/615/JAI privind intensificarea cooperării transfrontaliere, în special în domeniul combaterii terorismului și a criminalității transfrontaliere[24];
6. Decizia 2009/917/JAI a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind utilizarea tehnologiei informației în domeniul vamal[25];
7. Acord între Uniunea Europeană și Japonia privind asistența judiciară reciprocă în materie penală[26];
8. Directiva 2014/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind ordinul european de anchetă în materie penală[27];
9. Directiva (UE) 2015/413 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2015 de facilitare a schimbului transfrontalier de informații privind încălcările normelor de circulație care afectează siguranța rutieră[28];
10. Directiva (UE) 2016/681 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind utilizarea datelor din registrul cu numele pasagerilor (PNR) pentru prevenirea, depistarea, investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor de terorism și a infracțiunilor grave[29].

---

19 JO L 162, 20.6.2002, p. 1–3.
20 JO L 253, 29.9.2005, p. 22–24.
21 JO L 386, 29.12.2006, p. 89–100.
22 JO L 332, 18.12.2007, p. 103–105.
23 JO L 210, 6.8.2008, p. 1–11.
24 JO L 210, 6.8.2008, p. 12-72.
25 JO L 323, 10.12.2009, p. 20–30.
26 JO L 39, 12.2.2010, p. 20–35.
27 JO L 130, 1.5.2014, p. 1–36.
28 JO L 68, 13.3.2015, p. 9–25.
29 JO L 119, 4.5.2016, p. 132–149.